

Mødet genoptaget Kl. 7.

Povlsen: Den højtærede Kirkeminister begyndte sit Tilsvar til mig med at udtale, at jeg med Hensyn til Loven af 20. Juni 1922 og Loven af 28. Juni 1920 havde dannet mig en noget mærkelig Teori, som han udtrykte sig, nemlig den, at Kravet om, at Mænd, der var ordineret og havde været i Præstegerning, skulde for at kunne rykke ind i et Sogne kald aflægge det danske Præsteløfte, betød en Indskærpelse af Præsteløftet, og den højtærede Kirkeminister udtalte sin Forbavelse over, at jeg som Støtte for denne Opfattelse kunde anføre Pastor Brücker fra Aagaard og „Kristeligt Dagblad“. Jeg er nu imidlertid af den Mening, at naar en Opfattelse faar Støtte fra saa forskellige Sider, saa kan den ikke været grebet saa helt ud af Luften; men jeg kunde godt have anført som Støtte en Mand, der staar den højtærede Kirkeminister meget nær, nemlig det ærede Medlem Hr. Moltesen. Hvis den højtærede Kirkeminister vil gennemlæse en Tale, som det ærede Medlem Hr. Moltesen holdt under Behandlingen af Loven af 28. Juni 1920 — den findes i Rigsdagstidende 1919—20, Sp. 5523—24 —, vil den højtærede Kirkeminister der finde en meget stærk Argumentation netop for mit Standpunkt. Den højtærede Kirkeminister udtalte jo for øvrigt, at han er fuldstændig enig med mig i, at man ikke burde have krævet Præsteløfte af de dansk-amerikanske Præster, og i saa Henseende staar han altsaa i Modstrid med sin Forgænger, det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen, som netop krævede dette. Men umiddelbart efter at den højtærede Kirkeminister havde udtalt dette, fremførte han alligevel netop de Grunde for at kræve Præsteløftet, som hans Forgænger brugte, idet han sagde, at saa længe vi havde et Præsteløfte, maatte ogsaa alle stilles ens, og at vi ikke kunde have to Slags Præster. Den højtærede Kirkeminister maa jo have glemt, at vi i Sønderjylland netop fik to Slags Præster, idet de sønderjydske Friemenighedspræster og amerikanske Præster, som var født i Sønderjylland, samt Missionærer i Sønderjylland fik Lov til at rykke ind der uden at aflægge Præsteløfte, og vi har i Henhold hertil 3 Sognepræster dernede, som ikke har aflagt det danske Præsteløfte. Jeg var for øvrigt af den Op-

fattelse, at den højtærede Kirkeminister selv mente at være Banebryder paa det Omraade, at han vilde skaffe Plads indenfor den folkekirkelige Gerning for Præster, som ikke har aflagt Præsteløftet. — Den højtærede Kirkeminister nikker og indrømmer altsaa dette, men saa forstaar jeg ikke, hvorledes det kan rime med hans Tale om, at vi ikke kan have to Slags Præster.

Den højtærede Kirkeminister gik derefter over til at tale om det Arbejde, som er gjort for at faa Præstevielsesritualet og dermed Præsteløftet ændret, og han talte om det Arbejde, han har gjort, jeg antager paa Grundlag af Biskoppernes Forslag af 1912, og om de Oplysninger, som min Forgænger i Embedet, Hr. Keiser-Nielsen, havde søgt indhentet angaaende dette Spørgsmaal. Den højtærede Kirkeminister bebrejdede mig, at jeg aldeles ikke havde gjort noget ved denne Sag, men føjede jo samtidig til, hvad Grunden dertil var, nemlig den saakaldte Borgfred. Derefter udtalte den højtærede Kirkeminister imidlertid, at almindelige politiske Hensyn altsaa vejede mere for mig end Hensynet til at faa Præsteløftet ændret. Jeg maa dog henstille til den højtærede Kirkeminister, om man kan kalde det helt almindelige politiske Hensyn, naar samtlige Partier ønsker, at man ikke, medens en Verden staar i Brand omkring os, kaster ind i Debatten Spørgsmaal, som vil kunne virke stærkt delende i det danske Folk, og Kirkeministeren, der selv deler denne Opfattelse, retter sig derefter. Det kan dog vist ikke siges at være helt almindelige politiske Hensyn.

Jeg kommer nu til det, som er Kærnen i denne Sag, nemlig Spørgsmaalet om Godkendelsen af det Forbehold, hvormed Pastor Thorvald Knudsen i Ryslinge har aflagt Præsteløftet. Og lad mig da først sige, at det er ikke rigtigt, naar den højtærede Kirkeminister synes at ville opfatte det Brev, jeg forleden oplæste her, som en almindelig Takkeskrivelse, som Pastor Thorvald Knudsen sender til Biskoppen med Tak for god og rimelig og forstaaende Behandling. Nej, saaledes ønsker Pastor Thorvald Knudsen ikke dette opfattet, det skal opfattes som den officielle Skrivelse, hvormed han indsender Præsteløftet, og hvori han udtrykker det Forbehold, som han har talt med Biskoppen om, og som han har fundet Forstaaelse for, kort og klart: det meget vidtgaende Forbehold, han tager. Og denne officielle Skrivelse, som følger Præsteløftet, modtages af Biskoppen over Fyns Stift, og denne har dermed godkendt det Forbehold,